

ŐSZI MONDÓKÁK

Sim-sum fúj a szél,
Az a kis fa jaj de fél!
Minden ága megremeg,
A levele lepereg.
Ej-haj! Semmi baj,
Újra zöldül majd a gally.

Baglyocska hunyorog,
Fatönkön kuporog,
Nagy fejét forgatja
Hol jobbra, hol balra.
Izeg-mozog, toporog,
Tipi-topi Top-Top-Top.

Csoóri Sándor: Dióbél bácsi

Ki lakik a dióhéjban?
Nem lakhat ott bárki,
Csak Dióbél bácsi.
Ha rácsapsz a dióhéjra
Kinyílik a csontkapuja
És cammogva előmászik
Vén Dióbél bácsi-
Csak a szádat
Tátsd ki!

De jó a dió, füttyül a rigó,
Vidám dala száll, élni jaj, de jó.
Gyere, te rigó, itt van a dió,
Héja ropogós, bele csuda jó.

Lipem, lopom a szőlőt,
elaludt az öreg csósz.
Furkósbot a kezében,
vaskalap a fejében.

Esik az eső,
hajlik a vessző,
haragszik a katona,
mert megázik a lova.
Ne haragudj, katona,
majd kisüt a napocska,
megszárad a lovacska.

Csepp, csepp, csepereg,
villan, csattan, megered;
záporfüggöny, zuhatag -
fut a felhő, süt a nap.
Jött, ment - jót esett:
Fűnek, fának jólesett.

Piros alma, de kerek
Kóstoljuk meg gyerekek!
Ugye édes, ugye jó?
Nekünk hozta Ősz-anyó.

